

[Albrechtsen]

ren og os andre, er, hvad vi skal kalde den. Her ville det være rart, hvis vi kunne se bort fra det problem og i stedet for diskutere indholdet, men vi andre vil altså blive ved med at kalde den en doktrin. Det er i og for sig et enkelt og præcist begreb, når det gælder taktiske retningslinjer.

Så begyndte ministeren at holde forelæsning om, at dette her ikke er nogen ændring af strategien. Det er igen et af disse forsøg på at lægge røgslør og faktisk misinformere om tingene. Vi havde regnet med, at forsvarsministeren ville forsøge på at antyde, at nu var det en strategidebat, og derfor har vi i bemærkningerne netop gjort rede for, at vi udmærket er klar over, at det ikke er en ændring af strategien. Men det er typisk for ministerens måde at rode det hele sammen på for at forplumre tingene i disse spørgsmål, at han begynder at antyde, at nu er vi inde på at diskutere strategi. Som om vi ikke i bemærkningerne havde gjort rede for det forhold!

Når ministeren siger, at der er opstået mange misforståelser og rygter osv. i dette her forhold, skyldes det simpelt hen det elementære forhold, at der ikke informeres ordentligt fra de myndigheders side, som er i besiddelse af de oplysninger, der skal til for, at vi kan få en klar, saglig debat. Det er netop det, vi efterlyser med dette beslutningsforslag, og det er netop det, ministeren afviser. Når ministeren derfor beklager, at der fortsat vil være uklarheder i debatten, er det simpelt hen, fordi det grundlag, som debatten burde føres på, kan vi ikke få i hænde.

Jeg vil også gerne bede ministeren om at besvare det spørgsmål, hr. Thoft stillede, nemlig: hvordan bliver proceduren nu fremover? Det fik vi, så vidt jeg hørte det, ikke svar på. Bliver det sådan, at den samlede konceptramme, den samlede doktrin, hvad ministeren så vil finde på at kalde den, skal behandles på en demokratisk måde, eller skal den ikke?

Jeg vil også godt spørge hr. Knud Damgaard, om han så i det mindste vil være med til at sikre, at den samlede konceptramme bliver behandlet på en anstændig og forsvarlig måde, når det nu ikke kan blive tilfældet med hovedelementet, FOFA.

Så var ministeren inde på, at man skulle vurdere de politiske virkninger. Ja, det burde man så sandelig have vurderet, før man ved-

tog FOFA, for hvad har den politiske virkning i forbindelse med nedrustningsbestræbelserne været af dette her? Den politiske virkning har naturligvis været – anderledes kunne det heller ikke være – at modparten, Sovjetunionen, har opfattet dette som et dybt aggressivt skridt. Det har Sovjetunionen også klart givet udtryk for, og det kan man ikke fortænke Sovjetunionen i. Anderledes kan dette her ikke opfattes. FOFA kommer lige nøjagtig på et tidspunkt, som ministeren også selv er inde på, hvor der måske er tegn på et vist opbrud, hvor der måske er ting på vej, som kan bane vejen for nedrustningsforhandlinger og afspænding. Lige nøjagtig det tidspunkt vælger man til at komme med et offensivt skridt, og hvorfor gør man det? Det gør man af samme årsag, som dengang man tog beslutningen om at opstille de 572 raketter: fordi man ønsker at forhandle ud fra styrkens position. Man vil godt være med til nedrustning. Man påstår, at man godt vil være med til såkaldt balancerede skridt nedad, men først skal man lige være foran. Først skal man lige have styrkens position, inden man begynder realitetsforhandlingerne. Sådan var det med raketterne, og sådan ser det altså ud til at skulle være på det konventionelle område. Historien gentager sig, men det bliver det jo ikke mindre tragisk af.

Så jeg vil godt spørge ministeren, når man nu siger, at man skal til at overveje de politiske virkninger: havde det ærlig talt ikke været det rigtige, om man havde overvejet de politiske virkninger af dette her, inden man havde truffet beslutningen?

Til slut vil jeg spørge hr. Knud Damgaard, om ikke bekræftelsen af, at Danmark faktisk har forpligtet sig på dette her, kunne føre hr. Knud Damgaard og socialdemokratiet til at nyoverveje den stilling, man indtog i første runde under førstebehandlingen, og hvor man åbenbart havde det indtryk, at sagen var udsat, hvad den altså desværre ikke er.

(Kort bemærkning).

Knud Damgaard (S):

I selv samme anledning og for at undgå mytedannelser skal jeg spørge ministeren, om det er rigtigt, at det koncept om konventionelt forsvar, der skal behandles om et år, ikke også indeholder FOFA-principperne.